

ע"פ 1859/18 - אליהו חבושה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 1859/18

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המערער: אליהו חבושה

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו
בתיק ע"פ 64710-02-18 שניתנה ביום 4.3.2018 על
ידי כב' השופט יוסי טופף

בשם המערער: עו"ד א' אורון

החלטה

ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופט י' טופף) בע"פ 64710-02-18 מיום 4.3.2018, בגדרה נקבע כי המערער יחל בריצוי עונש המאסר שהושת עליו בטרם תידון בקשתו לעיכוב ביצוע עונש המאסר, וזאת לנוכח העובדה שהבקשה לעיכוב ביצוע הוגשה בסמוך למועד התייצבותו לריצוי העונש.

רקע

1. המערער הורשע, לאחר שמיעת הוכחות, בבית משפט השלום בתל אביב-יפו בעבירה של גרימת מוות ברשלנות ובעבירה של נהיגה בקלות ראש שגרמה לחבלה של ממש, בשל אחריותו לתאונת דרכים שגרמה למותה של תינוקת. ביום 24.1.2018 נגזר דינו של המערער והושטו עליו, בין היתר, 15 חודשי מאסר לריצוי בפועל. נקבע כי המערער יתייצב לריצוי עונשו ביום 5.3.2018 בשעה 10:00.
 2. ביום 28.2.2018 הגיש המערער ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו כנגד הכרעת הדין וגזר הדין, ועמו בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר עד להכרעה בערעור. בית המשפט המחוזי הורה על קבלת תגובתה של המשיבה לבקשה לעיכוב ביצוע עד ליום 4.3.2018. ביום 4.3.2018 הודיעה המשיבה כי היא מתנגדת לבקשה. בהמשך אותו היום, קבע בית המשפט המחוזי כי מכיוון שהבקשה הוגשה בסמוך למועד הקבוע לריצוי העונש, בלא נימוק, ובאופן שמונע קיום דיון בבקשה עובר למועד ההתייצבות, המערער יתייצב לריצוי עונשו במועד שנקבע, יום 5.3.2018, והדיון בבקשה יתקיים ביום 15.3.2018.
 3. היום, יום 5.3.2018 בשעה 8:45, הגיש המערער את הערעור שלפניי, בגדרו הוא טוען כי בנסיבות העניין לא היה באפשרותו לפנות לקצין השיבוץ לשם שיבוצו בתנאי כליאה מתאימים לנסיבותיו, ומבקש כי עונש המאסר יעוכב עד לדיון בבקשתו בפני בית המשפט המחוזי.
- דיון והכרעה
4. דין הערעור להידחות. הערעור הוגש לאחר ה"דקה התשעים" – כשעה בלבד בטרם המועד שנקבע להתייצבותו של המערער לריצוי העונש, והחלטתי זו ניתנת למעשה לאחר המועד שנקבע להתייצבות, ולתחילת ריצוי עונש המאסר. אשר על כן לא מצאתי עילה להתערבות בהחלטתו של בית המשפט המחוזי. גזר דינו של המערער ניתן לפני למעלה מחודש. על המערער היה להקדים ולהתארגן לריצוי עונשו, ובכלל כך גם פנייה לקצין השיבוץ, ולא היה עליו להניח כי בקשתו לעיכוב ביצוע תתקבל. כדבריה של כב' השופטת (כתוארה אז) מ' נאור: "אין מקום להגשת בקשות 'בדקה התשעים', מתוך תקווה כי קוצר הזמן די יהיה בו כדי להביא לעיכוב ביצוע העונש" (רע"פ 2588/12 עבאסי נ' מדינת ישראל (29.3.2012); וראו גם ע"פ 802/18 קריבין נ' מדינת ישראל (01.02.2018); ע"פ 2202/17 חסארמה נ' מדינת ישראל (22.3.2017)). מכל מקום, בית המשפט המחוזי טרם הכריע בגורל הבקשה לעיכוב ביצוע העונש, וזו תיבחן בדיון שיתקיים בפניו, בהתאם לנסיבות העניין.

5. הערעור נדחה.

ניתנה היום, י"ח באדר התשע"ח (5.3.2018).

ש ו פ ט